వదినమ్మ

యర్రంశెట్టిశాయి

సుబ్బారావుకి చచ్చేంత కోపం వచ్చింది.

రాదూమరి! తన స్థలంలో ఎవరున్నా అంతకన్నా ఎక్కువ కోపమే వచ్చేది. లేహపోతే ఏమిటి మరీనూ... అంతమందిలో తనను ఇన్సల్టు చేస్తుందా . తనసలే ఆ కాలేజీలో అందరికీ బాగా తెలుసుననీ సుబ్బారావు అభిప్రాయం. అలాంటిది ఇవాళ వదిన.... ..

"హు!" అనుకొన్నాడు సుబ్బారావు

అనుకోవడమేం ఖర్మమవి మళ్లీ పైకనేశాడు గట్టిగా.

ఇంతకూ అసలు తనే అలుసిచ్చాడు వదినకి. లేకపోతే అంత ధైర్యంఎక్కడిది. .

కాలేజీ ఎదురుగా వున్న చంద్రం బాబాయి కాఫీ హోటల్లో దూరిపోయాడు సుబ్బారావు.

"ఏరానాన్నా! ఏమిటి మొఖమలా ఈస్ట్‌మన్ కలర్‌లోకి మారింది? మళ్లీ లెక్చరర్‌తో పోట్లాడావా?" అడిగాడు చంద్రం బాబాయి పొట్టనిమురుకొంటూ.

"కాదు బాబాయి... అంతా చెప్తాగాని ముందు వోకాఫీ ఇవ్వు!"

"ఒరేయ్! స్పెషల్ కాఫీ పట్రారా సుబ్బారావుకి!" అంటూ లోపలికి అరచాడు చంద్రం బాబాయి.

పి ట్ట క థ

చంద్రంబాబాయి అసలు పేరు చంద్రం మాత్రమే. 'బాబాయి' అనేది ఆ కాలేజీ కుర్రాళ్లందరూ అతనికి అల్లారు ముద్దుగా పెట్టుకొన్న పేరు. అయిదు అడుగుల వాలు గంగుళాల పొడవూ కింగ్‌కాంగ్ బొజ్జా, అంతే శరీరం, కొద్దిగా మెలితిరిగిన మీసాలు, ముప్ఫైఅయిదు సంవత్సరాల వయసూ ఇదీ బాబాయి వర్ణన. అతడా కాలేజీ కుర్రాళ్లందరికీ కల్ప తరువు లాంటివాడు అడిగితే ప్రాణం ఇవ్వక పోయినా కనీసం కాఫీ ఇస్తాడు. మరియు అతడి వద్ద అనేక మంది చదువుకొనే, మరియు చదవకనే కుర్రాళ్లు ఖాతాదారులు. ఎవరయినా ఖాతా ఎగ్గొడితే నాలుగుతికి వసూలు చేసుకొంటాడు. కాని 'బాబాయి' అని ప్రేమగా పిల్చి అతని కింగ్‌కాంగ్ బొజ్జమీద చెయ్యివేసి నిమిరితే, ఆ తరువాత ఖాతా ఎగ్గొట్టినా ఏమీ అనడు. అనుకోడు. ఈ కిటుకు తెలిసే, సత్యంగాడు, శంకరంగాడు, రాధాగాడు మళ్లీ మన కథలో సుబ్బారావు అందరూ కాఫీ తాగే ముందు ఎప్పుడూ 'బాబాయి' అని పిలిచి, కాఫీ తాగి తరవాత మళ్లీ 'బాబాయి' అనేసి వెళ్లిపోతూంటారు. ఈ సుబ్బారావనే బి.ఏ. సెకండ్ ఇయర్ కుర్రాడు ఎప్పుడూ (కాలేజీ టైములో కూడా) తన హోటలులోనే వుండటం మూలానా, కాఫీ అక్కర లేకపోయినా కూడా 'బాబాయి' అని పిలుస్తూండటం చేతా ఇద్దరికీ స్నేహం ఎక్కువయిపోయి, గాఢ స్నేహంగా మారింది.

"ఇంతకూ జరిగిందేమిటి గురో!" సుబ్బారావుకో కాఫీ ఇచ్చి తనోకాఫీ తెచ్చుకొన్నాడు చంద్రం బాబాయి

"అదికాదు బాబాయి! వదిన అవుతే అవ్వచ్చుగాక! ఇంట్లో వదినతనం చూపించాలి. అంతేగాని కాలేజీలో కూడా ఇంట్లోలా డబాయించేస్తుంటే... నా పరువు దెబ్బతినడంలా?" రెండుగుక్కల కాఫీ తాగి అడిగాడు సుబ్బారావు .

"వదినమ్మతో గొడవా!" అన్నాడు చంద్రం బాబాయి చప్పరించేస్తూ.

"చెప్పేది విను బాబాయ్! నిజమే! నిన్న లాస్టు అవర్— వదిన క్లాసే అనుకో,

విగ్గొట్టేసి క్లియోపాత్ర మాట్నీకి వెళ్ళేశాను... పోనీ ఆ సంగతి ఇంట్లో అడగొచ్చుగా... నిన్నేమీ అడగలేదు. ఇవాళ మళ్ళీ సెకండ్ అవర్ ఇంగ్లీషు కొచ్చినప్పుడు "మిస్టర్ మృణాళ్! నిన్న మధ్యాహ్నం మీరు వన్నవర్ ప్రజెంట్. కాని లాస్ట్ వరులో క్లాసులో లేరు. కారణం?" అనడిగేశింది అంతమందిలో. పైగా క్లాసులో మన సురేఖా, సతి అరుంధతి, రెడ్ రోజా, చిమిడిముక్కా చింతపువ్వులూ... ఈ అమ్మాయి లందరూ క్లాసులో వున్నారాయె... అదే ఇంకో లెక్చరరయితే "దటీస్ అనెసెసరీ టు యూ!" అనే వాణ్ణి. కాని....

అక్కడికీ "తలనొప్పిగా వుండి వెళ్ళిపోయాను మేడమ్!" అని జవాబిచ్చాను వూరు కొంటేనా?

"తలనొప్పి ఉంటే డాక్టర్ని చూడాలి కాని క్లియోపాత్రని చూస్తే తగ్గుతుందా?" అనడిగేశింది.

"సారీ! మేడమ్! నేను పిక్చర్ కెళ్ళలేదు!" అని కోశేశాను గ్రహించుకొంటుందేమోనని.

కాని వినిపించు కొంటేనా. "ఇదిగో ఈ టికెట్టు ముక్క మీ ఇంగ్లీషు ప్రోజ టెక్స్ట్లో కెందు కొచ్చింది? అంటూ నో టికెట్ చూపించింది. క్లాసంతా ఘొల్లు మన్నారు. ఆ చింత పువ్వులు మరీనూ, వెక్కి వెక్కి ఏడ్చినట్లు నవ్వింది దాని పని తర్వాత చెప్తాలే....

సరే అయిందా మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాను.

అక్కడితో వదలక 'పారడైజ్ లాస్ట్'లో ఏదో కొశ్చన్స్.... నాకసలే ఆ పుస్తకమంటే తప్పేమంట అని నీకు తెలుసు గద బాబాయి.

ఏమీ చెప్పకుండా వూరుకొన్నాను. చింతపువ్వులు మళ్ళీ కసుక్కుమని నవ్వింది. దాంతో మళ్ళీ క్లాసంతా ఘొల్లు మంది. ఛా! డామ్ ఇన్సల్ట్ బాబాయి" కాఫీ పూర్తి చేశాడు సుబ్బారావు.

కాసేపాగి అన్నాడు మళ్ళీ "ఈవిడ సంగతేమిటో .. ఇవాళ ఇంటి దగ్గర తేల్చేస్తాను. అన్నయ్యతో చెప్పేస్తాను. ఆవిడ నా మీద డబాయించటం బావుండలేదని..."

"అప్పుడు మరి నువ్వు మాట్నీకి వెళ్ళేసిన సంగతి ఇంట్లో తెలిసిపోతుంది గదా?"

"ఈ ఒక్కసారికి తెలిసినా సరే! వస్తాను బాబాయి... సాయంత్రం బజారులో కలుస్తాను. ఈ కాఫీ డబ్బులు రేపిస్తాను...." అనేసి వెళ్ళిపోయాడు సుబ్బారావు.

సరాసరి ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

"అమ్మా ఆకలేస్తోందే! ఏమయినా టిఫిన్ చేశావంటే?" అన్నాడు గారాముగా.

"ఒక్క అరగంట ఆగు నాయినా! వదిన కాలేజీ నుంచి ఇప్పుడే వచ్చింది. ఉప్మా చేస్తుందిట!"

వదిన పేరు వినగానే సుబ్బారావుకి మళ్ళీ ఇందాకటి కోపం వచ్చేసింది.

"వదినెందుకే అమ్మా! నువ్వు చెయ్యరాదా! ఎప్పుడూ వదినా వదినా... అనకపోతే. ఇన్నాళ్ళూ ఆవిడే చేసిందేమిటి మనకి!" కోప్పడ్డాడు సుబ్బారావు

"ఏమో బాబూ, మీ వదిన వచ్చిం దగ్గర్నుంచి నేను వంటింట్లోకే పోవడం లేదు. ఎక్కడ ఏ వస్తువుందో దానికే తెలియాలి!"

"పో! అమ్మా నువ్వు మరీనూ!" అనేసి స్టైలుగా "పోనీ! వో అయిదు రూపాయిలుంటే ఇవ్వమ్మా, మళ్ళీ ఆదివారం నాడు నీ కిచ్చేస్తాను"

"ఆదివారంనాడు జీతం వస్తుంది కాబోలు నీకు!" నవ్విందావిడ.

"చదువనీ వమ్మా! నెల నెల జీతం అంతా నీకే తెచ్చిస్తాను! తొందరగా ఇవ్వు!" అన్నాడు.

"పెట్టె తాళం చేతులు వదిన దగ్గర ఉన్నాయి తీసుకురా!" అందావిడ.

మళ్ళీ వదినపేరు వినేప్పటికి సుబ్బారావుకి వళ్ళు మండి, తగలడి పోయాడు.

"ప్రతీదీ వదినేమిటమ్మా! మనఇల్లంతా ఏలేస్తోందే ఆవిడ! పైగా ఆవిడకి బోలెడు గర్వం కూడానే. కావాలంటే నా ఫ్రెండు శేషునడగరాదూ. క్లాసులో నన్నూరికే తిడుతోందే, సినిమాకెళ్ళక పోయినా వెళ్ళానని అందరిలో తిట్టేసిందివాళ! మన ఇంట్లో వో పెద్ద హిట్లరయి పోయిందే ఆవిడ .. నీకు తెలీదు..... ....." ఆగి పోయాడు సుబ్బారావు.

వదిన ఆగదిలోకి వచ్చింది.

"చూడయ్యా! నువ్విలా మాట్లాడతా [illegible] ఇక నుంచి నేను నిన్నేమీ అడగను నువ్వేమీ చెప్పొద్దు కూడా!" అంటూ తాళం చేతులు అత్తగారి చేతిలో వుంచి వెళ్ళిపోయిందావిడ.

"చూశావా! దానిక్కూడ కోపమొచ్చింది!" అంది తల్లి.

"బెదిరిస్తోంది అమ్మా! కోపమొస్తే మనకేం?" అన్నాడు సుబ్బారావు ఇంకొంచెం కోపం తెచ్చుకుని.

రాత్రి సుబ్బారావు బజారు నుంచి ఇంటికి తిరిగొచ్చేసరికి ఎనిమిదయింది. కాళ్ళు కడుక్కొని భోజనాని కూర్చున్నాడు. రోజూ వదిన అన్నం వడ్డించేది. కాని ఆరోజు చెల్లాయి వడ్డించింది.

"వదినకి నామీద బాగా కోపంవచ్చింది!" అనుకొన్నాడు సుబ్బారావు.

"అసలు రావాలి కూడాను!"

'అలావుంటే కనీసం క్లాసులో తనని ప్రశ్నలు వేయకుండా వూరుకొంటుంది' అనుకున్నాడు సుబ్బారావు.

"ఏయ్! నిమ్మా వదినేం చేస్తుంది?"

"... ... ..."

"నిన్నే! వదినేం చేస్తుందంటే మాట్లాడవేం?"

'వదినని నువ్వేమిటో అన్నావుటగా.. కోపం వచ్చింది ... అన్నంకూడ తినలేదు'

"నేనేమన్నాను! పెద్ద తెలిసినట్టు వాగుతావు?" అన్నాడు సుబ్బారావు మళ్ళీ కోపంగా.

డాబామీద కెక్కి ట్వెల్త్ నైట్ డ్రామా తీసి చదువుతున్నాడు సుబ్బారావు.

అయినా బుర్రకేమీ ఎక్కడం లేదు. నిజంగా తనేమయినా తప్పుగా అన్నాడా వదినని. వెంటనే సమర్థించు కొన్నాడు సుబ్బారావు. అబ్బే! . తనేం తప్పు మాట అనలేదు. లేకపోతే ఏమిటి! వూహూ మరీనూ అన్నయ్యకి మారేజ్ అవకముందు క్రిందటి సంవత్సరం వరకూ తనెంత సర్దాగా వుండేవాడు. స్నేహితులతో గొడవ చేసుకొంటూ, క్రిస్టిన్ కీలర్ సరోజని ఏడిపించుకొంటూ కాలేజీకి చేరుకునే వాడు. చంద్రం బాబాయి హోటల్లో రోజుకు ఏడెనిమిది సార్లు కాఫీ త్రాగేవాడు. ప్రతి అవర్లోనూ అటెండెన్స్ వేయించుకొని వెనకడోర్లో నుంచి బయటకు వచ్చేసేవాడు. బృందావన్ టాకీసులో మంచి మాంచి ఇంగ్లీషు పిక్చర్లొస్తే రాఘవగాడితో తన అట

సలహా

క్షోభ్యోయిన ఆనందం, బలం, శక్తిని తిరిగి వ్వేయిందుకు అహ్లాదకరమైనది. నరాల బలంకు పైపూతకు వాడే తైలం. 1 సీసా రు 11-50 స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణంకు రు. 27/- విద్యాన్ని పంపుతూ జవాబుకు కవరు పంపాలి.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్,

Sex Specialists (Estd 1904)

జాంబవురామార్కెట్ వద్ద, మలకపేట బిల్డింగ్స్ హైద్రాబాద్-36 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

ఉచితము ! ఉచితము !

తెల్లమచ్చలు

మా ప్రఖ్యాతివహించిన 'డాగ్‌సాఫా' ప్రత్యేక ఔషధము తెల్లమచ్చలను సులభముగ పోగొట్టుటలో 1925 సం॥ నుండి ప్రఖ్యాతి వహించి యున్నది. మూడురోజులు వాడినంతనే మచ్చల తెలుపుదనం, అప్పైనకొన్నిరోజుల్లో నెపూర్తిగా బాగుచేయు శక్తిగలదు. ఉచితంగ ఒక పాకెట్ మందుఇవ్వబడును నకిలునుచూచి మోసపోకండి.

Bengal Ayurved Bhawan
P. O. Katri Sarai, (Gaya)

సొగసైన కురులు

రీటా

...గా, అందంగా జుట్టును పెంచుతుంది

ఒకరి శిరోజ సౌందర్యంచూచి మురిసేకరు ఇక ఎంతమాత్రం అసూయపడవలసిన అవసరం లేదు. రీటా వాడి మీ కురుల శోభాగ్యాన్ని వృద్ధి చేసుకోండి

రీటో కంపెని, మద్రాసు 1

పదిసమస్య

డెస్కు పలక మస్చెప్పి తను మాట్నీకి చెక్కేసేవాడు. తెలుగు లెక్చరరు అయోధ్య రామయ్యగారి క్లాసులో "చెల్లియో చెల్లకో" అనే పద్యం పుస్తకం అడ్డం పెట్టుకొని పాడేసేవాడు. (ఆయనకు చెవుడాయె మరీనూ)... రాత్రుళ్లు పదింటి వరకూ తన బాచీ వాళ్లందరూ బాంబే హోటల్ ముందు గుమికూడి బాతాఖానీ కొట్టేవాళ్లు. కాలేజీలో ఎవడయినా కుర్రాడు తమ కెదురు మాట్లాడ్డంగానీ, పోట్లాడటంగానీ జరుగుతే కూర్మారావు గాడినీ తీసుకుపోయి రాత్రి పదింటికి వాడిని రూములో నుంచి బయటకు పిలచి దావగొట్టి మరి వచ్చేవాళ్లు. ఎంత సరదా రోజులవి......

ఈవిడొచ్చింది..... అంతే బంద్....

కాలేజీకి ఆవిడతో పాటే పోవాలి. అన్ని క్లాసెస్‌లో వున్నదీ లేనిదీ తన గురించి న్యూస్ అంతా చింతపువ్వులు ద్వారా సేకరిస్తుంది. తెలుగు క్లాసులో గొడవ చేస్తే, తను ఇంగ్లీషు కొచ్చినప్పుడు ఇన్‌డైరక్టుగా చివాట్లు, రాత్రిళ్లు ఎనిమిది లోపలే ఇంట్లో వుండాలి. ఎనిమిది దాటితే, ఆవిడ నెక్స్టుడే క్లాసుకి ప్రిపేరవు తూంటుందట...... అందువలన మధ్యలో వచ్చి తనకి భోజనం వడ్డించడం డిస్టర్‌బెన్స్ అట.... అలాగని చెల్లాయిగాని ... అమ్మగాని తనకి భోజనం వడ్డించడానికి వీలులేదుట... ప్రొద్దున్నే అయిదింటికల్లా నిద్ర లేవాలి (అంతకు ముందు తన జన్మలో అయిదింటికి నిద్ర లేవలేదు).... కాలేజీలో లాస్టు అవర్ ఎగ్గొట్టి ఇంగ్లీషు మాట్నీలకు వెళ్ల కూడదట... ఎవడయినా వింటే రెండు నోళ్లతో నవ్వుతాడు. అలాంటి కుర్రాడెవరయినా వుంటే ఫొటోతో సహా వేసి ఏకిపారేస్తారు పేపర్లో.... స్టూడెంట్స్ యూనియన్ నుంచి బాయ్‌కాట్ చేసి పారేస్తారు. వెధవది..! బోలెడు మంది ఆడపిల్లలు క్లాసు ఎగ్గొట్టి వెళ్లగా లేంది .. ఇంత మొగాడయి వుండి .. అన్నిటికంటే ముఖ్యమయిన సంగతి మరొకటుంది... తనెప్పుడు పరీక్ష వ్రాసినా కావాలని తన హాలుకే 'వాచర్'గా వేయించుకొని తన జేబులోని కాపీలన్నీ లాక్కొని బయట పారేస్తుంది.... వెధవది... ఆఖరికి కాపీలుకూడా కొట్టనీకపోతే ఇంకేమిటి! ఇంత మంది డిగ్రీలు పుచ్చుకొన్నారు ఎక్కడో చోట, ఏదో సందర్భములో కాపీకొట్టకుండా ఎవడూరు కొంటాడు? ఎవతె వూరు కొంటుందీ? అసలు కాపీలు కొట్టకపోతే ఇంక పరీక్షలెందుకు తన తలకాయ! అసలు కాపీల్లేందెక్కడ? అరవ సినిమాలు, తెలుగు సినిమాలు పరస్పరం కాపీ కొట్టుగొంటున్నాయి. రెండూ కలిపి మళ్లీ హిందీ సినిమాలని కాపీ గొడుతున్నాయి హిందీ సినిమాలు మళ్లీ ఇంగ్లీషు సినిమాలని కాపీగొడు తున్నాయి. ఇంగ్లీషు సినిమాలు మంచి నవల్స్‌ని కాపీ గొడు తున్నాయి. కొన్ని విషయాల్లో ఇండియా అమెరికాని కాపీ గొడుతోంది. చంద్రుడు సూర్యుణ్ణి కాపీ గొడుతున్నాడు. ప్రక్కింటి తాలూకా ఆఫీసు గుమాస్తా భార్య జడ్జీగారి భార్యని కాపీ కొడుతోంది. చంద్రం బాబాయి కింగ్‌కాంగ్‌ని కాపీ గొడు తున్నాడు. చిన్న హోటల్‌వాళ్లు పెద్ద హోటల్‌వాళ్లని, వాళ్ల కాఫీ టేస్టుని కాపీ గొడుతున్నారు. అప్పుడప్పుడూ పగలు రాత్రిని కాపీ గొడుతుంది. పతివ్రతలు సతీ అనసూయని కాపీ కొడుతున్నారు. కాలేజీ అమ్మాయిలు ఎలిజబెత్ టేలర్‌ని కాపీ కొడుతున్నారు. కాలేజీ కుర్రాళ్లు యూల్‌బ్రిన్నర్‌ని కాపీ కొడుతున్నారు (ఒకే దెబ్బకి రెండు పిట్టలు. తిరుపతి మొక్కు కూడా తీరిపోతోంది!) అంతెందుకూ ఈ లెక్చరర్లందరూ కాపీకొట్టకుండానే ఎం. ఏ. పాసయేరా? ఇంకా చాలా అనుకొన్నాడు సుబ్బారావు. అనుకొంటూంటే వదిన మీద కోపం పరీక్షల్లో కాపీ పెరిగినట్లు పెరిగి పోతోంది. రాత్రి పన్నెండయి పోయింది.

పన్నెండోసారి ట్వెల్త్‌నైట్ డ్రామా బుక్కు అతని చేతుల్లోంచి జారి గుండెల మీద పడిపోయింది. అతనెప్పుడు నిద్ర పోయాడో అతనికే తెలీదు. తల దగ్గర ఎలక్ట్రిక్ బల్బు ప్రొద్దున్న ఎనిమిదింటి వరకూ వెలుగుతూనే వుంది. అతను మళ్లీ కళ్లు తెరచేసరికి ఎనిమిదిన్నర అయిపోయింది. ఎండ మీద పడుతోంది. ఆశ్చర్యంగా వుందతనికి రోజూ నిద్ర లేచేసరికి వెధవది చీకటిగా వుండేది. ఎంత కాలానికి హాయిగా నిద్రపోయాడు తను. అసలు నిద్రేగదా మనిషికి బలం!

అనుకొన్నాడు సుబ్బారావు. అట్లాయితే ఇవాళ ప్రొద్దున్న అయిదింటికి వదిన తనని లేపలేదన్నమాట. ఇక నుంచి తను ఇదివరలా.... హాంకు! ఎంచక్కా! అనుకున్నాడు.

టూత్‌పేస్టు బ్రష్ రోజూ బాత్ రూమ్‌లో వుండేవి రడీగా. కాని ఇవాళ లేవు మరి... ఫరవాలేదులే అనుకున్నాడు సుబ్బారావు. వాటికోసం పది నిమిషాలు వెతుక్కున్నాడు. చివరకి హో అలమారలో దొరకినయి. స్నానం చెయ్యడానికి రోజులా వేణ్నీలు లేవు బకెట్‌లో... ఒక వేళ తను వెళ్లి ఆమెని బ్రతిమాలతాడనుకుందేమో! చస్తే మాలడు! ఒళ్లు మండి సుబ్బారావు చన్నీళ్ళ స్నానం చేశాడు అప్పటికే తొమ్మిదిన్నర అయిపోయింది. చెల్లాయి బడికి వెళ్లిపోయింది వదిన కూడా రడీ అయిపోయింది కాలేజీకి బయల్దేరడానికి. అమ్మేమో మొక్కలకు పాదులుచేస్తోంది. మరి తనకి కాఫీ టిఫిన్ ఎవరిస్తారు.

ఇంటిముందు రిక్షా ఆగింది. ఆమె ఒక్కర్తే కాలేజీకి వెళ్లిపోతుందన్నమాట. ఆమె ముఖం చాలా సీరియస్‌గా వుంది ఇవాళ అనుకున్నాడు సుబ్బారావు. "పోనీ! తనకేం భయమా! చంద్రం బాబాయి హోటలు వుండనే వుంది" అనుకొని వెంటనే బట్టలు వేసుకుని త్వరత్వరగా నడువ సాగాడు. కాస్త దూరం నడిచేసరికి కళ్లు తిరిగినయి సుబ్బారావుకి ప్రొద్దున్నే కాఫీ త్రాగటం అలవాటాయె ఏడ్చి.... అనుకొన్నాడు. బాబాయి హోటల్లో కాఫీ టిఫిన్ పూర్తయేసరికి ఫస్టవరు కమెన్స్ అయి పదినిమషాలయి పోయింది.

ఫస్టవరు ! ఇంగ్లీషు .. వదినే....

అసలే తనంటే కోపంగా వుంది. "డోన్ట్ కమ్‌టు మై క్లాస్. యు ఆర్ లేట్" అంటుందేమో. అంటుం దేమో. ఏమిటి ఖచ్చితంగా అంటుంది. అననీ "దట్సాల్ రైట్" అని తిరిగి వచ్చేస్తే సరి అంతేగాని చస్తే రిక్వెస్టు చెయ్యకూడదు .. గడప దగ్గర నుంచు న్నాడు సుబ్బారావు క్లాసు అందరి కళ్ళూ తన మీదకి తిరిగినయి వదిన తనని చూడలేదు . అటు తిరిగి నుంచుని చెబుతోంది ! .. ఎలాగో తనని క్లాసు లోనికి రానివ్వదు. నెక్స్ట్ క్లాసు నుంచి ఆమెను బాగా ఏడిపించేయాలి పిల్లి కూతలు వేసెయ్యాలి. తన బ్యాచీ వాళ్ళం

ఋతుక్రమం ఆలస్యమైతే?
విచారపడవద్దు ప్రఖ్యాతిగాంచిన దేవి పిల్సు వాడండి
పూర్తికోర్సు ప్యాకెట్టు
28 మాత్రలు వెల రు॥
సగంకోర్సు ప్యాకెట్టు
14 మాత్రలు వెల రు.
వి.పి. ఖర్చు అదనము
ప్రతి చోటదొరకును

దేవి పిల్సు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన క్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన, లేక ఆగిపోయిన బహిష్టకు దేవి పిల్సు బాగుగ గుణమిచ్చును
1 అన్ని సందర్భములలోను శీఘ్రముగాను, అమోఘముగాను పని చేయును
2 ఏస్థితిలోను ఆరోగ్యమునకు ఎట్టిహాని కలిగింపదు.
MFRS SEENU & CO., MADRAS-21.
స్టాకిస్టులు. సిటీ ఫార్మ డిస్ట్రిబ్యూటర్సు, రాంగోపాల్ వీధి, విజయవాడ-1.

నకిలీలు చూసి మోసపోవద్దు
దర్‌బార్ కాజల్ (రిజిస్టర్డు)
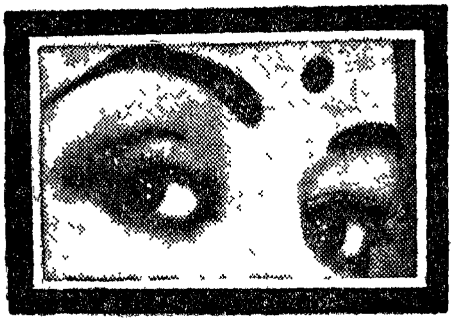
కండ్ల అందానికి
రక్షణకు
రాంబీర్ కంపెనీ, బొంబాయి-4 BR.
దర్‌బార్‌గంద్ మరియు కాజల్ తయారుచేయువారు.

ముత్యాలవంటి
తెల్లని పలువరసం. సులభమైన డెంటానిక్ పద్ధతి ద్వారా మీరు అందమైన తెల్లని దంతములను, ఆరోగ్యకరమైన చిగుళ్ళను పొందగలరు.
సాదా, మరియు క్లోరోఫిల్‌తో లభించును.
బెంగాల్ కెమికల్స్,
డెంటానిక్

ఆంటిసెప్టిక్ టూత్ పౌడర్
కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూర్ * ఢిల్లీ

దరితో హోరున గొడవ చేయించెయ్యాలి. కాగితం "యారోస్" విసిరెయ్యాలి.....

"కమిన్....." వదిన గొంతు...

తనకు తెలియకుండానే లోపలికి నడిచాడు సుబ్బారావు. ఆఖరు బెంచీలో కూర్చున్నాడు. అంతా తారుమారయిందే అనుకొన్నాడు. తన నేమీ ప్రశ్నించలేదు కూడాను!

సాయంత్రం కాలేజీ అయిపోయిన తరువాత ఆమె రూలు ప్రకారం సుబ్బారావు ఆమె వచ్చేవరకూ ఆగి ఆమెతో కలిసి ఇంటికి వెళ్లాలి. కాని ఇహ సుబ్బారావు ఆమె కోసం ఆగదల్చుకో లేదు. కానీ అనుకోకుండానే స్టాఫ్‌రూమ్ దగ్గర కొచ్చేసరికి ఆగి పోయాడు. వదినమ్మ వచ్చి అతనిని కలుసుకొంది. ఇద్దరూ నడక సాగించారు. సుబ్బారావు ఆమెకు వెనుకగా నడుస్తున్నాడు. ఆమె ఏమయినా మాట్లాడుతుందేమో అనుకొన్నాడు కాని ఆమె ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఏమయినా సరే తనూ మాట్లాడ గూడదని నిర్ణ యించుకొన్నాడు. నాలుగు రోడ్ల సెంటర్ కొచ్చేసరికి జిల్లా కోర్టు రోడ్ నుంచి అన్నయ్య సైకిల్ మీద రావటం గమ నించాడు సుబ్బారావు.... నల్లకోటూ అదీ అచ్చు సినిమాలో లాయర్లా వున్నా డనుకొన్నాడు సుబ్బారావు.

"హలో!" అన్నాడు వెంకటేశ్వర్రావు సైకిల్ దిగుతూ.

"ఏం ఇవాళ 'కోర్టు'కి సెందలాడే డైవర్స్ ఇచ్చారు?" అంది విమల నవ్వుతూ.

వదినమ్మ

ముగ్గురూ నడువసాగారు. సుబ్బారావు తలవంచుకొని నడుస్తున్నాడు. ఒక్క మాటగూడా మాట్లాడ లేదు.

"ఏమిటి? ఇద్దరూ బద్ధ విరోధుల్లా నడుస్తున్నారు ఇవాళ!" అడిగాడు వెంకటేశ్వర్రావు.

అతనికేం జవాబు రాలేదు.

"ఏం విమ్మీ! ఏమిటి విశేషం? వాడలా షేక్స్‌పియర్ మొహంపెట్టాడేం?"

"మీ తమ్ముడుగారిప్పుడు ఇది వరలా కాదు. ఆయన చాలా పెద్దవారయి పోయారు. ఆయన్ని శాసించే హక్కు మనిద్దరిలో ఎవరికీ లేదు!"

"ఈజ్ ఇట్? ఏమండీ సుబ్బారావు గారూ! అవన్నీ నిజమేనుటా?"

"ఆయన్నడిగే అవసరం లేదు. దటీస్ వాట్ హిఈస్ ఫీలింగ్.... మన మంటే ఇష్టం లేనిచోట మన ముండటం కూడా నాకేం బావుండలేదు ... రేపే వేరే ఇల్లు చూడండి వెళ్లిపోదాం!" అనేసింది విమల.

సుబ్బారావుకి కొద్దిగా షాక్ తగిలి నట్లయింది. వదిన ఈ విషయాన్ని చాలా సీరియస్‌గా తీసుకొందన్నమాట. అసలు అటువంటి డెసిషన్ తీసుకో వల్సినంత తప్పు తనేం చేశాడో అతని కర్థం కాలేదు. తనామెని అనరాని మాట లేమీ అనలేదు. పోనీ అనవచ్చినమాటలూ అనలేదు. జరుగుతున్న సంగతి పైకన్నాడు. అదే తప్పయితే.... ఇహను... ఇండియాలో తప్పు కాందేది?

ఆ రాత్రి సుబ్బారావు డాబా మీద కెక్కుతూంటే గదిలో నుంచి వదిన గొంతు వినిపించింది.

"ఏమయినా సరే! నాకిక్కడుండటం ఇష్టంలేదు. రేపే వెళ్లాలి మనం... ఈ ఒక్క విషయంలో మీరు నా మాట వినాలి.. ."

"సీ యిష్టం! మరోసారి ఆలో చించుకో..!.."

ఇక వినలేదు సుబ్బారావు... డాబామీద కెళ్లి పడుకొన్నాడు. పుస్తకాలేమీ చదువ బుద్ధి కాలేదు.!. వదిన అన్నయ్య నిజంగా వెళ్లి పోతారా?

'వదిన లేపోతే ఎలా? తన తండ్రి ఆమె వచ్చిందగ్గర నుంచీ ఆమె జాగ్రత్త మూలంగా మంచి ఆరోగ్యంగా వున్నారు. అమ్మ హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకొంటోంది. చెల్లాయి వంటింట్లోకే పోవడంలేదు.. పైకంటే మళ్లీ ఆవిడకు గర్వమేమో గాని తనను ఆమె సొంత తమ్ముడిలా చూసుకుంటోంది. అమ్మకు తెలియకుండా పాకెట్ ఎక్స్‌పెన్సెస్ కని తనకి ప్రతి నెలా ఆవిడ జీతం నుంచి ముప్పై రూపాయి లిస్తోంది తనకోసం రాత్రిళ్లు మేలుకొని స్పెషల్‌గా ఇంగ్లీషు 'ఎస్సే'లు వ్రాసిచ్చింది. నిజంగానే తనకీ మధ్య మంచి మార్కులు కూడా వస్తున్నయి....

ఒక్క మాటలో తన ఇంట్లో వారందరూ ఆమెకు ఋణపడి వున్నారు....

తనమీద చనువుచేత క్లాసులో సర్దాగా మాట్లాడింది.. అంతమాత్రాన తొందర పడిపోడం తన అవివేకం తప్పితే మరేమీలేదు. పాపం ఆవిడ తనకోసం అంత కష్టపడుతూంటే తను వో చచ్చు వెధవలా అనేశాడు ఆమెని.

ఇక ఇప్పుడు చేయగలిగిం దొక్కటే ఆవిడని క్షమార్పణ అడగాలి. ఆమెని ఇంట్లోంచి వెళ్లనీ గూడదు...' సుబ్బారావు కళ్ల వెంబడి నీటి చుక్కలు క్రిందకు జారినయి. పశ్చాత్తాపంతో సల సల కాగిపోయాడు.

నెక్స్టుడే క్లాసుకి నోట్సు ప్రిపేర్ చేసుకొంటున్న విమలకు కూడా కొన్ని నిమషాల పాటు సుబ్బారావు మీద ఆలో చనలు చెలరేగినయి. అతన్ని తను మరీ చిన్న కుర్రాడిలా ట్రీట్ చేస్తోంది. ప్రతి వ్యక్తి కొంతకాలం వరకే కుర్రాడిలా ఉండటానికి ఇష్టపడతాడు. ఇరవై సంవత్స

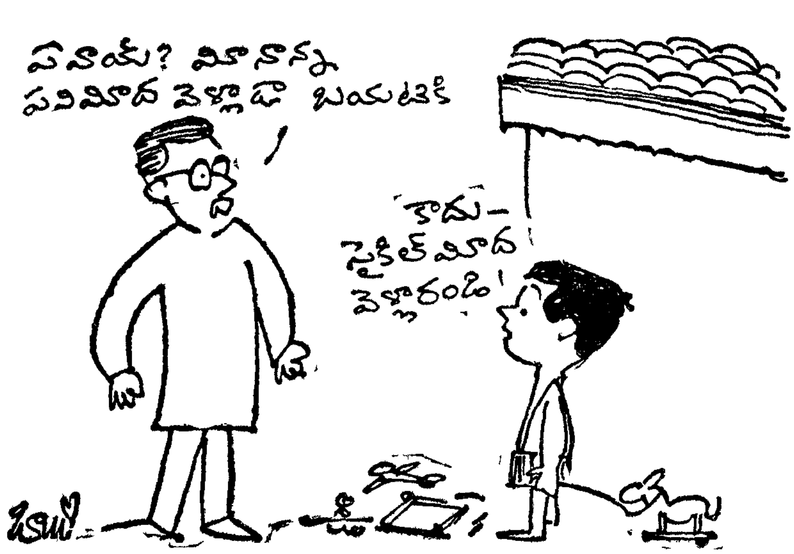

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి :

విరామకాలంలో ఇంటిలో పోస్టల్ ట్యూషన్ ద్వారా హోమియోపతిలో మూడు గొప్ప డిగ్రీలు M. D. H M Sc, (Homeo Gold Medalist) గవర్నమెంటు గుర్తించిన కాలేజీద్వారాపొంది పేరు,డబ్బుసంపాదించండి. ఉచితప్రాస్పెక్టస్‌కువ్రాయండి.
INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE
PB 89, (A P W) Jullun dur City

రచయితలకు విజ్ఞప్తి

తమ రచనలతో కాక విడిగా స్టాంపులు పంపే వారి రచనలు తిప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు. ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపే అవకాశం కూడా లేదని గుర్తించ ప్రార్థన
సం॥

ప్రపంచ రాజ్యాల సంగ్రహ చరిత్ర
రచన: శ్రీ వేమూరి జగపతిరావు.

ప్రపంచంలోవుండే ఐదు ఖండాలలోవున్న అన్ని దేశాల జనాభా వైశాల్యం, రాచరిక వ్యవస్థ, ఆచార వ్యవహారాలు, పంటలు, ఎగుమతులు, దిగుమతులు, వగైరా, వివరాలతో ప్రచురించియున్నాము.

ప్రతి కాలేజి, హైస్కూల్, లోయర్ స్కూల్ విద్యార్థులు, పత్రిక చదువగలిగిన స్త్రీలు, పురుషులు చదువవలసిన పుస్తకము.

ఐదు ఖండముల మ్యాపులతో, అందమైన ఆర్ట్ పేపర్ టైటిల్‌తో క్రౌన్ సైజులో 400 పేజీలు...రు 6—00 మాత్రమే.

నవ్య రచనా మండలి, విజయవాడ—2

ముందుగా M. O. చేసినవారికి పోస్టేజి ఉచితము.

అశోకా రాయల్ టాల్కం పౌడరు మరియు అశోకా స్నో
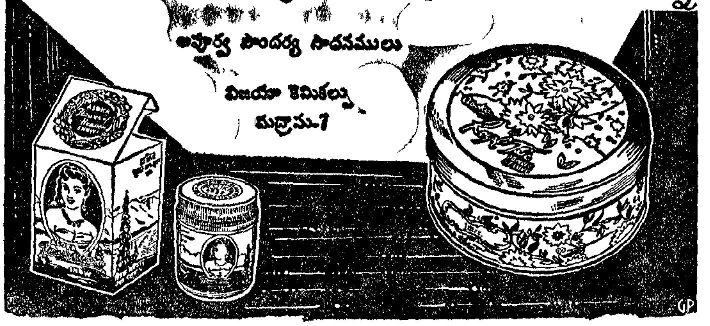

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొన గోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన మీకు ఇష్టమైన ఒక పుష్పము పేరునన్నా, మీరు వ్రాయుతేది, వేళవివరములునన్నా, మీసరియైన చిరునామాతో, వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదిలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏవ్యవహారములో మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగంవిషయంలో మంచిపెద్దలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము,పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము,నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్‌ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1 25 పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి.పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన ఫోగట్టా మీకు తృప్తిగా లేనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.
PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI (A. W. P.)
Post Box No, 86, JULLUNDUR CITY.

వదినమ్మ

రాలు దాటే సరికి అతడు కుర్రతనాన్ని వదిలేస్తాడు. కొద్దిగా పెద్దాళ్లలా ప్రవర్తించాలని చూస్తూంటారు. తమని ఇంకా కుర్రాళ్లలా జమ కట్టి ఎదుటి వాళ్లు మాట్లాడితే వాళ్లకి ఉక్రోషం వచ్చేస్తుంది. గోడచాటున సిగిరెట్టు త్రాగే కొడుకుని తండ్రి వెదకి పట్టుకొని "ఏరా! సిగిరెట్టు త్రాగు తున్నావు?" అని అడిగితే ఆ మర్నాటి నుంచి ఆ కుర్రాడికి తను సిగిరెట్టు త్రాగినప్పుడు తండ్రి చూసినా ఫరవాలేదన్న అభిప్రాయం కలుగు తుంది. కొంచెం అల్లరి కుర్రాడయితే "ఏం త్రాగుతే తప్పా!" అనికూడా అడిగేస్తాడు. అదే తండ్రి చూడనట్లు వెళ్లిపోతే ఆ కుర్రాడు మళ్లీ తండ్రికి కనబడేట్లు సిగిరెట్టు త్రాగడు. తను సుబ్బారావుని అలాగే పట్టుకొని అడిగినట్లు ప్రవర్తించింది. దాంతో అతనికి తనమీద అదో విధమయిన వ్యతిరేక భావం కలిగింది... తప్పంతా తనది... అనుకొం దావిడ.

ఆ మర్నాడు ఆమె వేరే ఇల్లుచూసుకో లేదు. అతను క్షమార్పణ అడగలేదు. కాని ఇదివరకు కంటే ఎంతో ఆత్మీయులయి పోయారిద్దరూ.

ఏ పని చేయాలన్నా "వదినా!" అంటూ అడగందే చేయడతను.

"ఏమయ్యా! దీని కేమంటావు?" అంటూ అతని సలహా తీసుకొంటుంది ఆవిడ ప్రతిదానికీ!

ఆ తరువాత సుబ్బారావు చంద్రం బాబాయి కాఫీహోటలుకి ఒక్కడే ఎప్పుడూ వెళ్లలేదు.

"ఎప్పుడు వెళ్లాలన్నా వదిన తోడుండాలి...."

"వదినమ్మ! మంచిదిరా" అన్నాడు చంద్రం బాబాయి ఓ రోజు సుబ్బారావుతో.

"ఎందుకని?" ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు సుబ్బారావు.

"నా పదేళ్ల సర్వీసులో ఇన్నాళ్లు ఖాతా పెట్టకుండా, ఎగ్గొట్టకుండా ఎప్పటి కప్పుడు డబ్బు లిచ్చింది వదినమ్మ ఒక్కరే!"

ఇద్దరూ ఘొల్లున నవ్వేశారు. ●